

K Ö B Á N Y A I REFORMÁTUS EGYHÁZI ÉLET

A BUDAPEST-KÖBÁNYAI REFORMÁTUS EGYHÁZKÖZSÉG TUDÓSÍTÓJA

A TARTALOMBÓL:

AZ IGAZI ISTENTISZTELET	2. oldal
IGEI ÜZENET	3. oldal
AZ ÚJ PRESBITÉRIUM	4. oldal
AMI VOLT	5. oldal
HITVALLÁS	6. oldal
AMI LESZ	7. oldal
ÁLLANDÓ ALKALMAINK	8. oldal

Református egyházunkban 2024 az élő Ige éve. Ez azért lehetséges, mert... 2022, 2023 is az volt. Hiszen ha nincs ott életünk minden idejében az Ige mint életvalóság, akkor azt hiába tematizálja bármilyen program. Amikor 2022-ben a hitoktatás évét hirdette meg egyházunk Zsinata, akkor is az élő Ige adta az inspirációt. Mert a hitet „tanítani” úgy, hogy erős és megtartó legyen (1Pt 5,9), csak az „élő és ható Ige” (Zsid 4,12) ihletésében lehetséges. S amikor 2023-ban a lelkipásztori hivatás évét hirdettük meg, akkor is azoknak a szolgatársaknak életét akartuk középpontba állítani, akiket velünk együtt az „élő és ható Ige” által hívott el Isten az életük odaszánására – mondta Balog Zoltán dunamelléki püspök, a Zsinat lelkészi elnöke az élő Ige évéről.

A 2024. esztendőt mégis azzal szeretnénk különlegessé tenni egyházunk közössége számára, hogy az élő Ige senki által nem birtokolható magától értetődőségét helyezzük közösségi életünk középpontjába. Azzal szeretnénk gazdagítani egymást, hogy saját életünkben, gyülekezetünkben, egyházunkban, a kultúrában, a tudományban, a világ történéseiben munkálkodó élő Ige gyümölcseiben részesítjük egymást.

Isten Igéje elsősorban esemény. Bennünk, velünk, értünk történik, él és éltet. Az élő Ige ereje képes megváltoztatni e világ realitásait és bennünket Isten valóságába helyezni, megnyitva az üdvösség kapuját. Közöttünk csak az élő Ige teremtheti meg és éltheti, tarthatja egyben azt a közösséget, amelynek feje Krisztus. Igazán református keresztyén egyház ott van, ahol az élő Ige összeköt bennünket.

Az Élő Ige éve annnyival jelenthet többet, amennyivel az élettelen betűnél több az egyént személyesen megszólító és meglevenítő Szentlélek munkája, melynek révén az Ige mindenkinek személyessé válhat.

Lesz-e elég bátorság és vágy bennünk 2024-ben, hogy útra keljünk és az élő Ige fényében keressük egymással a közösséget, a közös olvasás, megértés és cselekvés áldását, és azt az örömet, hogy együtt lehetünk az élő Ige címzettjei? – mondta Balog Zoltán püspök. (Parókia Portál)

Valaki egyszer így fogalmazott: „Ha mutatsz nekem ötven embert, aki azért boldog, mert nem olvassa a Bibliát, akkor én mutatok neked ötszáz olyan embert, aki azért boldog, mert olvashatja Isten Igéjét”. Egybecseng ez János apostol szavaival: „*Boldog, aki felolvassa, és boldogok, akik hallgatják ezeket a prófétai Igéket, és megtartják azt, ami meg van írva bennük: mert az idő közel van*” (Jel 1, 3).

Valóban boldogok vagyunk, ha nemcsak Bibliánk van, hanem tudhatjuk, hogy ebből a könyvből Isten Igéje, szava, kijelentése szól hozzánk. Isten Szentlelkét kérjük, hogy értsük is azt, amit olvasunk, majd éljük és életünkkel hirdessük is Isten Igéjét.

Sz-S.G.

AZ IGAZI ISTENTISZTELET

Vasárnaponként három alkalommal van lehetőségünk a kőbányai református templomban istentiszteleten részt venni. De vajon mire gondolunk, amikor otthon azt mondjuk: „elmegyek istentiszteletre”? Mit is jelent valójában istentiszteletet tartani? Egyáltalán milyen az igazi, felekezetektől független, Istennek tetsző istentisztelet?

Azt lehet mondani, hogy **az istentisztelet az ember Isten felé forduló szeretete, figyelme, engedelmissége, csodálata**, amikor az ember – külső megnyilvánulásokkal vagy magában – **meghajol Isten személye és tettei előtt**. Ez a gyakorlat mindig is központi jelentőséggel bírt Isten népének az életében. Amikor Dávid király a halálához közeledett, összehívta Izráelt, és emlékeztette őket arra, milyen felelősséget jelent, hogy ők Isten népe. Egy meghatározott cél köré szerveződve váltak egy néppé: hogy Istent dicsőítsék. *„Azután így szólt Dávid az egész gyülekezethez: Áldjátok az Urat, a ti Isteneteket! Ekkor az egész gyülekezet áldotta az Urat, atyáik Istenét, majd meghajoltak és leborultak az Úr előtt” (1Krón 29, 20).*

Az istentisztelet mindenekelőtt egy válasz. Amikor az ember megérzi Isten mindenek felett álló fenségét és hatalmát, megtapasztalja szeretetét és kegyelmét, akkor nem kezd el azon gondolkodni, hogy vajon megtalálta-e a megfelelő szavakat, hanem önkéntelenül tör elő szívéből a hála: *„Ó, Uram, tied a nagyság, a hatalom, a dicsőség, a győzelem és a méltóság, sőt minden, ami a mennyben és a földön van! A Te kezdedben van mind az erő, mind a hatalom. Most azért, ó Istenünk, hálat adunk Neked, és dicsérjük fenséges nevedet” (2Krón 29, 11-13).*

Az istentiszteletünk azonban nem érhet véget a templomi liturgiával, hanem **folytatódnia kell a hétköznapi életben is**. Isten azt szeretné, hogyha **egész életünk istentisztelet** volna. Hogyha életünk egészséges volna, vagyis tökéletes egységben volna az, amit hiszünk és vallunk, illetve ahogyan élünk. *„Jól tudom, ó én Istenem, hogy Te a szívet vizsgálod, és az egyenlőséget szereted” (2Krón 29,17).*

Az igazi istentisztelet gyümölcse az engedelmesség. Isten népe templomba jár vasárnaponként, ahol lelkesen énekel és imádkozik, de azt, hogy ez valódi istentisztelet volt-e, azt majd a hétfőtől szombatig terjedő időszak bizonyítja. Pál azt írja, hogy **önmagunk teljes odaszánása az okos istentisztelet**: *„Az Isten irgalmára kérlek tehát titeket, testvéreim, hogy okos istentiszteletként szánjátok oda testeteket élő, szent és Istennek kedves áldozatul, és ne igazodjatok e világhoz, hanem változzatok meg értelmetek megújulásával, hogy megítélhessétek:*

mi az Isten akarata, mi az, ami jó, ami neki tetsző és tökéletes” (Róm 12, 1-2).

Az igazi istentisztelet **az ember hálájának kifejezése** mindazért, amit Isten tett és adott. Ki olyan hűséges, mint Isten? Ha visszaemlékezünk az előző évre, az előző hónapra vagy napra, akkor az Ő szeretetét és hűségét látjuk. Népéhez jószágos. Ő gondoskodott a múltban is minden szükségletünkről, Ő felelt imáinkra, Ő adja Szentlelkét ma is. Az Ő nevéért és népe javáért Ő az, aki felold, megnyit, elhárít, megakadályoz, elrendez, megőriz, újjáépít, meglevenít – mindent úgy tesz, hogy szeretett gyermekei számára áldásul szolgáljon.

„Áldjad, lelkem, az Urat, és egész bensőm az Ő szent nevét! Áldjad, lelkem az Urat, és ne feledd el, mennyi jót tett veled! Áldjátok az Urat, ti seregei, szolgálói, akaratának végrehajtói!” (Zsolt 103, 1-2.21).

Sz-S. G.

IGEI ÜZENET

„Amikor pedig te böjtölsz, ... böjtölésedet ne az emberek lássák, hanem Atyád” (Mt 6, 16-18)

Jézus számára természetes a böjt. Mi reformátusok felszínes vizsgálódással azt mondjuk, hogy a reformáció elvetette a böjtöt. Nem így van. Csupán azt hangsúlyozták reformátoraink, hogy a böjt lényege az imádság, az Istenre figyelés, és nem a koplalás. Ha csak külsődleges módon közelítjük meg a böjtöt, üres szabályokká alakulhat. Nyilván nem lehet az a lényege, hogy most nem disznóhússal, hanem hallal lakom jól. Mégis szükségünk van a test megfegyelmzésére. Akármilyen jónak tartjuk magunkat, azért a testünk lusta, önző, pontosan úgy, ahogyan Péterké is az volt, amikor a Gecsemáné-kertben elaludtak. Nem voltak képesek Jézussal együtt imádkozni egy kellemes húsvéti vacsora után. Testünk néha ehhez hasonlóan átveszi az irányítást, és nem engedi, hogy a lélek igenlése megvalósuljon.

Itt is két véglet fenyeget bennünket, mint annyiszor az életben. Vannak, akik azt mondják: Isten boldogságot akar adni, Krisztus megszabadított. Milyen örültség mindenféle önsanyargatás! Azok mondják ezt, akik képtelenek az önfegyelmre, és így igazolják vissza saját maguk lustaságát. A másik véglet, amikor valaki szenvedéseivel szinte érdemeket akar szerezni. Jézus nekik mondja: Kend be a fejedet, mintha ünnepelednél, hogy senki ne lássa böjtödöt!

Korunkban, amikor minden inkább a habzsolásról szól, nagy üzenete van a böjt időszakának. Aki böjtöl, az tud visszalépni, képes arra, hogy nem eszik meg valamit, amit megehetne, vagy nem tesz meg valamit, amire képes lenne. Aki böjtöl, tudatosan éli meg ezt a visszafogó erőt. Most nem megyek boltba, most itthon maradok, most nem nézek TV-t, most megzabolázom magam. Nem mogorván, nem azért, mert elvettek tőlem valamit, hanem örömmel. Mert tudom, hogy létezik egy nagyobb erő ebben a világban, mint a testi szükség. Mert Isten hatalmának szeretném átadni a testemet is. Sz-S.G.

„A bölcs fél a rossztól, és elkerüli, az ostoba féktelen és elbizakodott” (Péld 14,16)

A düh alapvető emberi érzés. Természetes is, hogy első felindulásunkban sokszor elönt a méreg. De a dühöngés már nem ilyen egyszerű indulat. Az ember dédelgeti magában vélt igazságát, és elveszíti minimális bölcsességét is.

Egy nagyon kedves és tanulságos történetet olvastam nemrég: - Miért kiabálnak az emberek, amikor dühösek? A tanítványok elgondolkodtak, s az egyikük így szólt: - Amikor elveszítjük önuralmunkat, kiabálunk. – De miért kell kiabálni, amikor az, akihez beszélsz, ott áll melletted? Halkan is elmondhatnád neki azt, amit akarsz – mondta a tanító.

A tanítványok nem találták a választ, ezért a tanító megmagyarázta: - Amikor az emberek haragszanak egymásra, a szívük eltávolodik egymástól. A távolság miatt kiabálniuk kell ahhoz, hogy hallják egymást. Minél dühösebbek, annál jobban kiabálnak, mert annál nagyobb a távolság. Amikor két ember megszereti egymást, nem kiabálnak, hanem kedvesen, lágyan beszélnek, mert a szívük nagyon közel áll egymáshoz, nincs köztük távolság. Amikor még jobban megszeretik egymást, annyira egy helyen van a szívük, hogy már halkan sem kell megszólalniuk, megértik egymást már abból is, hogy csak egymásra néznek.

Valóban így van. A térbeli távolságnál sokkal nagyobbra nőhet két ember között az úr. A bölcs eltávozik, mert tudja, hogy szinte lehetetlen átkiabálni ezt a teret. Aki benne reked dühében, az elkezd ezt a nevetséges játékot, hogy az egyre messzebbre és messzebbre került társának ordibáljon.

A passió, Jézus szenvedéstörténetének egyik legmegkapóbb valósága az a csend, az a néhány csendes szó, ami Jézus ajkát elhagyta szemben az ordibáló tömeggel. Ő annak beszélt, aki még hallott. Nem ment bele az „aki hangosabban tud beszélni, annak van igaza” játékba. Mi sokszor elbukunk ebben. De adja Isten, hogy Tőle bölcsességet kapva rossz érzéseink ne fejlődjenek rossz érzélemmé, és lágyan, szelíden szólítsuk meg egymást!

(Fekete Ágnes)

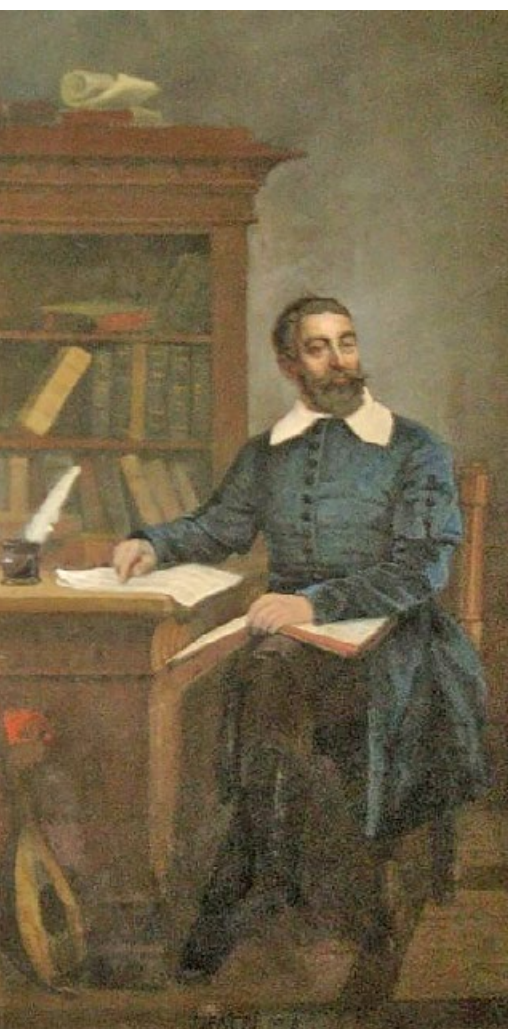

AZ ÚJ PRESBITÉRIUM

2023. december 31-én, a vasárnapi istentisztelet keretében tettek fogadalmat az újonnan választott presbiterek. A csoportkép 2024. január 21-én készült. A képen (az alsó sorban balról jobbra): Bálint Péter, Hornyák Sándor, Sötér Ilona főgondnok asszony. A lelkipásztor mellett: Petkes Rózsa, Kis-Fodor Boglárka, Feketéné Biczó Márta és Sötér Dávid. Középen balról jobbra: Csüdöm Levente, Nagy András Botond, Balog Béla, Szöllösi Elek, Beszterczei István, Köncei Árpád, Szendrei László, Kávási Zsigmond, Karai Károly és Turucz Tünde. Felső sorban: Miklós-Kókor János, Takács József és Pálfi Gergely. Isten gazdag áldása legyen Presbiter Testvéreink életén és minden szolgálatán!

450 éve született Szenczi Molnár Albert

Szenczi Molnár Albert a **zsoltáros reformátor**ként írta be nevét a magyar kultúrtörténetbe. Minket, magyar reformátusokat ő ajándékozott meg azzal, hogy a zsoltárokat magyarul tudjuk énekelni. Énekeskönyvünkben a 150. zsoltár után ezt a bejegyzést olvashatjuk: „Mind a 150 zsoltár szövegét Marot Kelemen és Béza Tódor francia verseiből magyar nyelvre fordította Szenczi Molnár Albert 1606-ban, nem egészen 100 nap alatt. Munkájának végeztével ezt írta naplójába: *Laus vivendi Deo = Dicsőség az élő Istennek!*”

Különös, hogy csak a református énekeskönyvben van benne mind a 150 zsoltár. Egyetlen felekezet sem ragaszkodik annyira az ősi zsoltárokhoz, mint mi. Isten után Szenczi Molnár Albertnek köszönhetjük, hogy azokban a vérzivataros években magmaradtunk magyarnak és reformátusnak, mert a Biblia mellett a zsoltárének volt népünk vigasztalója, bátorítója, éltetője.

Molnár Albert Szencen született (apja molnár volt), előbb **Sárospatakon** és **Debrecenben**, majd a híres **Heidelbergi** Egyetemen és **Genfben** tanult. A gyülekezet szép zsoltáréneklése Genfben ragadta meg. **Oppenheimben** vállalt iskolamesteri munkát. De közben állandóan írt, dolgozott, hogy hazánkat minél több jó könyvvel ajándékozhasssa meg. Így adta ki az **Első latin-magyar szótárát**, lefordította és kiadta a **Zürichi Imakönyvet**, **Magyar nyelvtankönyvet** írt, amit még a reformáció nagy ellensége, Pázmány Péter is kiváló könyvnek tartott. 1608-ban újra kinyomtatta a Vizsolyi Bibliát. 1500 példányban, kissé javítva, s mivel a németországi Hanauban készült, ezért **Hanai Biblia** a neve. Boros hordókba rejtve csempészte haza Magyarországra a Bibliákat, hogy a császár katonái útközben el ne kobozzák őket. Aztán Bethlen Gábor „kegyelmes parancsolatjára” és Rákóczi György „kívánságára” lefordította Kálvin **Institúcióját!**

Bethlen Gábor hívására **Kolozsvárra** költözött, ott élte élete utolsó éveit. A házsongárdi temetőben nyugszik. Faragott fejfáján ez áll: *Itt várja Jézusát Szenczi Molnár Albert zsoltárköltő és bibliafordító 1574-1634.*

AMI VOLT...

December 24-én, a szentesti istentiszteleten Igricz Balázs trombitaművész és Kántor Zsolt orgonaművész zenei kíséretével dicsőítettük az értünk született Megváltót. Az ünnepi istentisztelet után – immár hagyományosan – a csilagos ég alatt közösen elénekeltük a *Csendes éj*-t, miként az első karácsony éjjelen az angyalok énekelték: „*Dicsőség mennyben az Istennek*”.

Január második vasárnapján megkoszorúztuk Wass Albert erdélyi magyar író és költő emléktábláját, melyen ez az örök érvényű igazság áll: „*Tudnod kell azt is, hogy az Úr erőt ad azoknak, akik Hozzá fordulnak; akik szeretik az Urat, azoknak semmi sem lehetetlen.*”

A Batyus bál a közösségépítésnek az egyik legspontánabb és legvidámabb módja. Nincs megszervezett műsor, sem kötött program, csak mi vagyunk, Krisztusban testvérek, akik pogácsánk mellett jó adag szeretetet, örömet, jóakaratot és barátságot is vittünk a batyunkban, s megosztottunk másokkal.

Kőrösi Csoma Sándor (1784-1842), a messzeségek vándora, kis székely fiúból vált az ősmagyarok kutatójává. A Kőrösi-mellszobrot gyülekezetünknek adományozó Nagy-család nevében Nagy Miklós idézte fel a 240 éve született tudós emlékét Széchenyi István szavaival: „*Egy szegény, árva magyar, pénz és taps nélkül, de elszánt kitartó hazafiságtul lelkesítve – Kőrösi Csoma Sándor – bölcsőjét kereste a magyarnak, és végre összeroskadt fáradoimai alatt. Távol a hazátul alussza örök álmát, de él minden jobb magyarnak lelkében. Nem magas helyzet, nem kincs a nemzetek védőőre, hanem törhetetlen honszeretet, zárandoki önmegtagadás és vas akarat. Vegyetek példát hazánk nagyjai és gazdagjai, egy árva fiún, és legyetek hú magyarok tettel és nem pusztá szóval, áldozati készséggel és nem olcsó fitogtatással!*”

HITVALLÁS

Kőbánya szülötte, az SDG Diákszövetség elnöke, **DR. SOOS GÉZA** még 41. évét sem töltötte be, amikor megszűnt földi pályafutása, de a Mindenható Isten olyan életet adott neki, melynek alapján hittel mondhatjuk, hogy ő Jézus Krisztusnak jó vitéze volt, futását elvégezte, a hitet megtartotta. Hitéről így vallott:

Isten nagyon fiatalon hívott el. Tízéves koromban már minden nap olvastam a Szentírást és imádkoztam. Tudtam, hogy Isten életem Ura, s Neki tartozom engedelmeskedni.

Hitvallásom kiinduló pontjául azt az ünnepélyes nyilatkozatot veszem, melyet a Soli Deo Gloria Szövetség minden tagja tett, mikor belépett ebbe a Szövetségbe: „*Hálát adok Istennek azért a különleges és meg nem érdemelt kegyelemért, hogy engem, szegény bűnöst megváltott az Úr Jézus Krisztus drága vérével, ki el is hívott engem az Ő dicsőségének szolgálatára. Krisztusé lévén mind életemben, mind halálomban, mind testemben, mind lelkemben, a református keresztyén életformát szeretném megvalósítani. A református teológiát vallom és hirdetem a Heidelbergi Káté és Második Helvét Hitvallás nyomán. Céлом az, hogy Isten szuverén jogainak érvényt szerezsek az élet minden vonatkozásában.*” – Ezt a nyilatkozatot, mely még ma is kötelez, az alábbiakkal kívánom kiegészíteni:

Meg vagyok győződve, hogy az Isten által tökéletesnek és szentnek teremtett ember a bűn által megromlott. Egyedül ez a személyes bűn választja el az embert Istentől, és egyedül Jézus Krisztus tudja az embert megszabadítani a Sátán hatalmából. Ezért a legfontosabb feladat az Evangélium hirdetése: minden ember halálra van ítélve a bűn miatt, de hit által újjászülethetik az örök életre.

Isten az egész világmindenség korlátlan Ura. Jézus Krisztus – Kit Ő elküldött a földre – Próféta, Főpap és Király. Az Egyháznak mindig hirdetnie kell Isten

szuverenitását és Jézus Krisztus hármastisztét.

Így szolgálva Istent és az embereket, az Egyház a világ világossága kell hogy legyen. Világosan kell mutatnia az utat az emberiség fejlődése és szabadsága felé, melyek Isten iránti engedelmességből származnak. Elő kell idéznie a szükséges reformokat ehhez a fejlődéshez az élet minden síkján. Hirdetnie kell egyrészt, hogy nincs üdvösség Jézus Krisztus engesztelő áldozatának személyes átélése nélkül, másrészt nem szabad az Egyháznak semmiféle kompromisszumot kötnie azokkal, akik Jézus Krisztus ügyét nem szolgálják.

A lelkeszi szolgálattal kapcsolatban az a nézetem, hogy az egyetemes papság elve szerint minden hívőnek kötelessége,

hogy Jézus Krisztusról bizonyosságot tegyen, és általa terjessze a hitet, hogy szereti és segíti felebarátját.

De ezzel szemben arról is meg vagyok győződve, hogy szükség van olyan lelkeszre is, kik külön arra készülnek fel, hogy megismerjék és tanítsák mindazt, amit Istentől, az Ő Igéjéről, üdvözítő tervéről és királyságáról tudni kell, és akik életüket különösen Isten szolgálatára szentelik.

A lelkeszek, a presbiterek és a hívők együtt kell hogy munkálkodjanak. Együtt kell legeltetniük a nyájat, különösen gondjaikba véve a gyengéket és betegeket, megkeresve az elveszetteket. Együtt kell hálát adniuk és imádniuk Istent. Csak ilyen együttes munkával tudnak a gyülekezetek megújulni.

Meg vagyok győződve arról, hogy gyökeresen beteg világunkban úgy szolgálhatjuk legjobban Urunkat, ha újra felfedezzük Isten Igéjének a gazdagságát és a reformátorok – különösen Kálvin – örökségét.

Kérem Istent, hogy kegyelme szerint használjon fel engem is református egyházunk szolgálatában az Ő dicsőségére.

(Megjelent „A hitet megtartottam” című jubileumi kötetben, 2012)

AMI LESZ...

Állandó alkalmainkon kívül a következő ünnepi alkalmakra hívjuk és várjuk kedves Testvéreinket 2024-ben:

- február 18. **Böjt 1. vasárnapja**
- március 3. **Bibliavasárnap**. 15 órakor **Kőbányai Mesterdalnokok Versenye**
- március 24. **Virágvasárnap**
- március 25-26-27-én 18 órakor **nagyheti bűnbánati** istentiszteletek a templomban
- március 28-án **Nagycsütörtökön** 18 órakor istentisztelet úrvacsoraosztással
- március 29-én **Nagypénteken** délelőtt 10 órakor istentisztelet, 18 órakor Passió.
- március 31. és április 1. **Húsvét** – A feltámadás ünnepének mindkét napján fél 9, 10 és 18 órakor istentiszteletet tartunk. Úri szent vacsora 1. nap fél 9 és 10 órakor, 2. nap 10 órakor
- április 7-től öt vasárnapon keresztül 18 órakor **orgona-vesperás** a templomban
- április 13-án (szombaton) 16 órától **Kőbányai Kórusok Találkozója**
- május 5. **Anyák napja**
- május 9. **áldozócsütörtök**, a mennybemenetel ünnepén istentisztelet 18 órakor
- május 12. **Konfirmáció vasárnapja**. Ekkor köszöntjük a jubiláns konfirmandusokat is.
- május 19-20. **Pünkösöd** – Szentlélek ünnepének mindkét napján fél 9, 10 és 18 órakor tartunk istentiszteletet. Úri szent vacsora 1. nap fél 9 és 10 órakor, 2. nap 10 órakor
- május 26. **Szentháromság vasárnapja**
- június 16. vasárnap 10 órakor **Tanévzáró istentisztelet**
- június 22. (szombat délután) **presbitercsaládok találkozója** a parókia-udvaron
- július 1-6. **bibliai tábor** Balatonföldváron. A hét témája: A Teremtő Isten dicsérete
- augusztus 25. (vasárnap) **új kenyérért való hálaadás** úrvacsoraosztással
- szeptember 1. (vasárnap) 10 órakor **tanévnyitó istentisztelet**
- szeptember 7. (szombat) **gyülekezeti kirándulás**
- október 19. (szombat) **Keresztyén Szüreti bál**
- október 29 – 30. (kedd-szerda) 17 órától **Kálvin Esték**
- október 31. (csütörtök) **Reformáció ünnepe**. 17 órakor ünnepi istentisztelet és a gályarab prédikátorok emléktáblájának megkoszorúzása
- november 24. **Örökkévalóság vasárnapja**
- december 1. **advent 1. vasárnapja**. Délután 3 órakor **adventi szeretetvendégség** a Nagyteremben áhítattal, énektanulással, tombolával, egy csésze meleg tea és sütemény mellett.
- december 24. (kedd) **szentesti istentisztelet** 17 órakor
- december 25-26. **karácsony szent ünnepe** – mindkét napon fél 9, 10 és 17 órakor tartunk istentiszteletet. Úri szent vacsora 1. nap fél 9 és 10 órakor, 2. nap 10 órakor
- december 31. 17 órakor **őévi hálaadó istentisztelet**

Tájékoztatjuk kedves Testvéreinket, hogy gyülekezetünkben a Presbitérium határozata szerint az **egyházfenntartói járulék** (ajánlott) összege 2024. évben **12.000.-Ft/ fő**. Hangsúlyozzuk, hogy ez **ajánlott** összeg, vagyis akinek megterhelő, fizethet kevesebbet, vagy akár több részletben is, aki pedig megteheti és szívét Isten arra indítja, adhat többet is. Talán nem mindenki tudja, hogy gyülekezetünk önfenntartó, ami azt jelenti, hogy nem kapunk állami támogatást, minden kiadásunkat a gyülekezeti tagok (persely)adományaiból és az egyházfenntartói járulékokból kell kiegyenlíteni. Az a felnőtt **református egyháztag**, aki az egyházfenntartói járulékot *akár személyesen a Lelkeszi Hivatalban, akár postai úton (sárga csekken)* befizeti, annak neve bekerül a Választói Névjegyzékbe, azaz szavazati joga van az Egyházközségi Közgyűlésen. Ezenkívül az illető kifejezi azt a szándékát, hogy gyülekezetünkhöz tartozik, és részt vállal annak anyagi teherhordozásából. Kérjük, hogy aki csekken vagy banki átutalással több személynek is befizeti az egyházfenntartói járulékot, szíveskedjen a családtagok neveit is feltüntetni, hogy később ne legyen ebből félreértés. Köszönjük!

„Uram, szeretem a te házádban való lakozást, és a te dicsőséged hajlékának helyét” (Zsoltárok 26, 8)

ÁLLANDÓ ALKALMAINK

- ◆ vasárnap fél 9 és 10 istentisztelet
- ◆ vasárnap 17 órakor esti istentisztelet
- ◆ vasárnap 10 órakor gyermek-istentisztelet
- ◆ kedden 17 órakor bibliaóra a Kisteremben
- ◆ minden hónap első csütörtökén 18 órakor presbiterek órája
- ◆ minden hónap utolsó vasárnapján 10 órakor úrvacsoraosztás
- ◆ szombaton 14 órakor konfirmációi előkészítő
- ◆ szombaton 15 órakor ifjúsági foglalkozás a Názáretben
- ◆ Énekkari próba: a vasárnap délelőtti istentisztelet után

*ALKALMAINKRA SZERETETTEL HÍVUNK ÉS VÁRUNK
MINDEN KEDVES TESTVÉRÜNKET!*

A lelkeszi hivatal címe: 1105 Budapest, Ihász u. 15.

Telefon: 261-2205

Fogadási idő: hétköznapokon 9 – 13 óra között

weblapunk: www.refkobanya.hu

KŐBÁNYAI REFORMÁTUS ÉLET - 2024. február
A Budapest-Kőbányai Református Egyházközség tudósítója
Megjelenik negyedévente
Felelős szerkesztő: Szilágyi-Sándor Gabriella lelkipásztor
Nyomdai munka: SZELKER Nyomda

E lap előfizetési díja vagy példányonkénti ára: tetszés szerinti adomány.